

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1839/2024
04.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Тодоровића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Тодоровића - адвоката Ирене Ђорђевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр. 93/21 од 22.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 465/2023 од 12.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Тодоровића - адвоката Ирене Ђорђевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 93/21 од 22.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 465/2023 од 12.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 93/21 од 22.03.2023. године окривљени Марко Тодоровић и окривљени Саша Никић оглашени су кривим што су у саизвршилаштву учинили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, док је окривљени Саша Никић оглашен кривим и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, те су осуђени на казне затвора и то окривљени Марко Тодоровић на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци коју да издржи по правноснажности пресуде, а у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 11.03.2020. године до 23.03.2020. године, док је окривљени Саша Никић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 10 месеци коју да издржи по правноснажности пресуде, као и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара за коју је одређено да је окривљени Саша Никић плати у року од 3 месеца по правноснажности

пресуде уз упозорење да уколико уплату не изврши иста ће бити замењена казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, као један дан казне затвора.

На основу члана 246. став 8. Кривичног законика у вези члана 87. Кривичног законика према окривљеном Марку Тодоровићу и окривљеном Саше Никићу изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела ближе означених изреком пресуде.

Пресудом је одлучено и о трошковима кривичног поступка на начин ближе означен изреком пресуде.

Одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца у Нишу, жалби оптуженог Марка Тодоровића и жалби браниоца оптуженог Саше Никића, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 465/2023 од 12.07.2024. године исте одбио као неосноване, а пресуду Вишег суда у Нишу К 93/2021 од 22.03.2023. године потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Марка Тодоровића – адвокат Ирена Ђорђевић због повреда закона прописаних чланом 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или преиначи првостепену и другостепену одлуку и донесе одлуку којом ће окривљеног Марка Тодоровића ослободити од оптужбе.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Тодоровића - адвоката Ирене Ђорђевић је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став

3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом (другостепеним судом).

Бранилац окривљеног Марка Тодоровића не нумерише ниједну, одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку предвиђену повреду закона, већ образложењем захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП наводима да није утврђена субјективна веза између окривљених Марка Тодоровића и Саше Никића, односно да није доказано саизвршилаштво, да одлуке нижестепених судова немају никакав смисао нити утемељење у закону, да не одговарају објективној стварности, као и да нису засноване на доказима који би оправдали њихову садржину, да вештачење билолошких трагова не омогућава доношење осуђујуће пресуде, те да нижестепени судови погрешно цене налаз и мишљење вештака и стручног саветника.

Такође, бранилац окривљеног Марка Тодоровића у захтеву наводи да побијане пресуде не садрже разлоге о одлучним чињеницама, сматрајући оцену доказа првостепеног суда нејасном, те правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 438. став 2. тачка 2) ЗКП, чланом 438. став 2. тачка 3) ЗКП, чланом 438. став 1. тачка 11) и чланом 16. ЗКП.

Како могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2), тачка 3), став 1. тачка 11) те члана 16. и члана 440. ЗКП није предвиђена, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Тодоровића – адвоката Ирене Ђорђевић оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић